

Nom: MENTA VERDA

Nom Científic: Mentha spicata

Família Botànica: Lamiaceae

Part d'extracció: De la fulla de la menta verda, mitjançant un procés extractiu de Destil·lació completa per a unitat de vapor d'aigua. És necessari extreure 500kg de plantes en flor, per a extreure 0,5 kg d'oli essencial de menta.

Recorregut en el temps de l'oli essencial de la Menta verda

La Menta Verda (*Mentha Spicata*), és una planta herbàcia perenne de la **família de les Lamiaceae**. Es pot trobar tant al **continent europeu com a l'asiàtic** i la seva essència presenta una gran variabilitat de formes i té una gran amplitud d'aplicacions, des de la difusió aromàtica a l'alimentació. En l'actualitat són precisament aquestes dues vies les més utilitzades. Així doncs, són freqüents les locions i remeis anticatarrals i mucolítics elaborats amb menta, però aquest producte, també és un recurs molt freqüent en l'ambientació aromàtica d'espais, pel seu aroma fresc i revitalitzant. De la mateixa manera, en períodes anteriors, l'essència de menta verda mantenia la seva presència com a element curatiu en el camp dels remeis tradicionals, sent un ingredient fonamental en remeis marcadament reconeguts, com "l'Elixir du Santé du Vatican", elaborat a l'apotecaria de la Ciutat del Vaticà, substància creada per alleugerir el malestar físic, encara utilitzada en l'actualitat, o la denominada "Poció per Deturar els Vòmits", establert en el recull de Fra Valentí Serra elaborat l'any 1959, sobre remeis naturals de la Catalunya Antiga. A aquests també s'hi poden afegir reconeguts remeis com la tisana de menta i llimona, remei històricament molt eficaç contra la indigestió, o com el reconegut te Verd amb menta, dins el món àrab, un beuratge que servia per a combatre els efectes nocius de la calor i a l'hora constituïa un signe d'hospitalitat. Els romans i els Grecs, també utilitzaven la menta com a remei contra el mal de cap. A l'Antic Testament, segons indica J. Álvarez Balastegui (2004) la menta verda apareix com a essència d'ús aromàtic per perfumar els menjadors i elevar l'esperit. Els egipcis també li atorgaven a l'essència de menta verda un valor teològic, tal com apareix reconegut al "Papir d'Ebers", on es troba considerada una de les herbes sagrades per a la deessa Isis i per al déu de la medicina Thot.

Fragància: Fresca,
dolça, neta

Propietats:

- Calma-Nerviosa
- Tònic Digestiu
- Anticatarral, mucolític
- Estimulant
- Antiinflamatori

Utilitats:

- Confort Respiratori
- Frescor ambiental
- Comfort-Actiu
- Contra la sensació de pesadesa

Nom: Menta Verda

Nom Científic: Mentha spicata

Família Botànica: Lamiaceae

Part d'extracció: De la fulla de la menta verda, mitjançant un procés extractiu de Destil·lació completa per a unitat de vapor d'aigua. És necessari extreure 500kg de plantes en flor, per a extreure 0,5 kg d'oli essencial de menta.

Recorregut en el temps de l'oli essencial de la Menta verda

La Menta Verda (*Mentha Spicata*), és una planta herbàcia perenne de la **família de les Lamiaceae**. Es pot trobar tant al **continent europeu com a l'asiàtic** i la seva essència presenta una gran variabilitat de formes i té una gran amplitud d'aplicacions, des de la difusió aromàtica a l'alimentació.

En l'actualitat són precisament aquestes dues vies les més utilitzades. Així doncs, són freqüents les locions i remeis anticatarrals i mucolítics elaborats amb menta, però aquest producte, també és un recurs molt freqüent en l'ambientació aromàtica d'espais, pel seu aroma fresc i revitalitzant.

De la mateixa manera, en períodes anteriors, l'essència de menta verda mantenia la seva presència com a element curatiu en el camp dels remeis tradicionals, sent un ingredient fonamental en remeis marcadament reconeguts, com "l'Elixir du Santé du Vatican", elaborat a l'apotecaria de la Ciutat del Vaticà, substància creada per alleugerir el malestar físic, encara utilitzada en l'actualitat, o la denominada "Poció per Deturar els Vòmits", establert en el recull de Fra Valentí Serra elaborat l'any 1959, sobre remeis naturals de la Catalunya Antiga. A aquests també s'hi poden afegir reconeguts remeis com la tisana de menta i llimona, remei històricament molt eficaç contra la indigestió, o com el reconegut te Verd amb menta, dins el món àrab, un beuratge que servia per a combatre els efectes nocius de la calor i a l'hora constituïa un signe d'hospitalitat. Els romans i els Grecs, també utilitzaven la menta com a remei contra el mal de cap.

A l'Antic Testament, segons indica J. Álvarez Balastegui (2004) la menta verda apareix com a essència d'ús aromàtic per perfumar els menjadors i elevar l'esperit. Els egipcis també li atorgaven a l'essència de menta verda un valor teològic, tal com apareix reconegut al "Papir d'Ebers", on es troba considerada una de les herbes sagrades per a la deessa Isis i per al déu de la medicina Thot.

Fragància: Fresca,
dolça, neta

Propietats:

- Calma-Nerviosa
- Tònic Digestiu
- Anticatarral, mucolític
- Estimulant
- Antiinflamatori

Utilitats:

- Confort Respiratori
- Frescor ambiental
- Comfort-Actiu
- Contra la sensació de pesadesa